

هرکس به امانت سوگند یاد کند، از ما نیست.

از بریده رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ فَلَيْسَ مِنَّا»: «هرکس به امانت سوگند یاد کند، از ما نیست».
[صحیح است] [به روایت ابوداود - به روایت احمد]

حدیث مذکور در مورد سوگند خوردن به امانت هشدار می دهد؛ چون سوگند خوردن به امانت، یکی از انواع سوگند خوردن به غیرالله می باشد و سوگند خوردن به غیر الله شرک است چنانکه در حدیث آمده است: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ، فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ»: «هرکس به غیرالله سوگند یاد کند، کفر یا شرک ورزیده است». و در اینجا مراد از شرک، شرک اصغر می باشد؛ و سوگند خوردن به غیرالله مسلمان را از دین خارج نمی کند مگر زمانی که معتقد باشد آنچه بدان سوگند یاد می کند، در تعظیم و عبادت و موارد مشابه، منزلت و جایگاهی مانند الله دارد؛ در این صورت سوگند خوردن وی به غیرالله شرک اکبر می باشد. و در اینجا مراد از امانت، فرایض الهی مانند نماز و روزه و حج و موارد دیگری می باشد که الله متعال بر بندگانش فرض کرده است. بنابراین اگر کسی بگوید: به حق نماز یا به حق روزه ام یا حجم یا اینکه بگوید: به امانت الله سوگند؛ از همه ی این موارد نهی شده است؛ چون مسلمان جز به الله یا صفتی از صفات او سوگند یاد نمی کند؛ و امانت از صفات الله نیست بلکه امری از فرمان های الله و فرضی از فرایض او می باشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8964>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

